

W numerze m. in.:

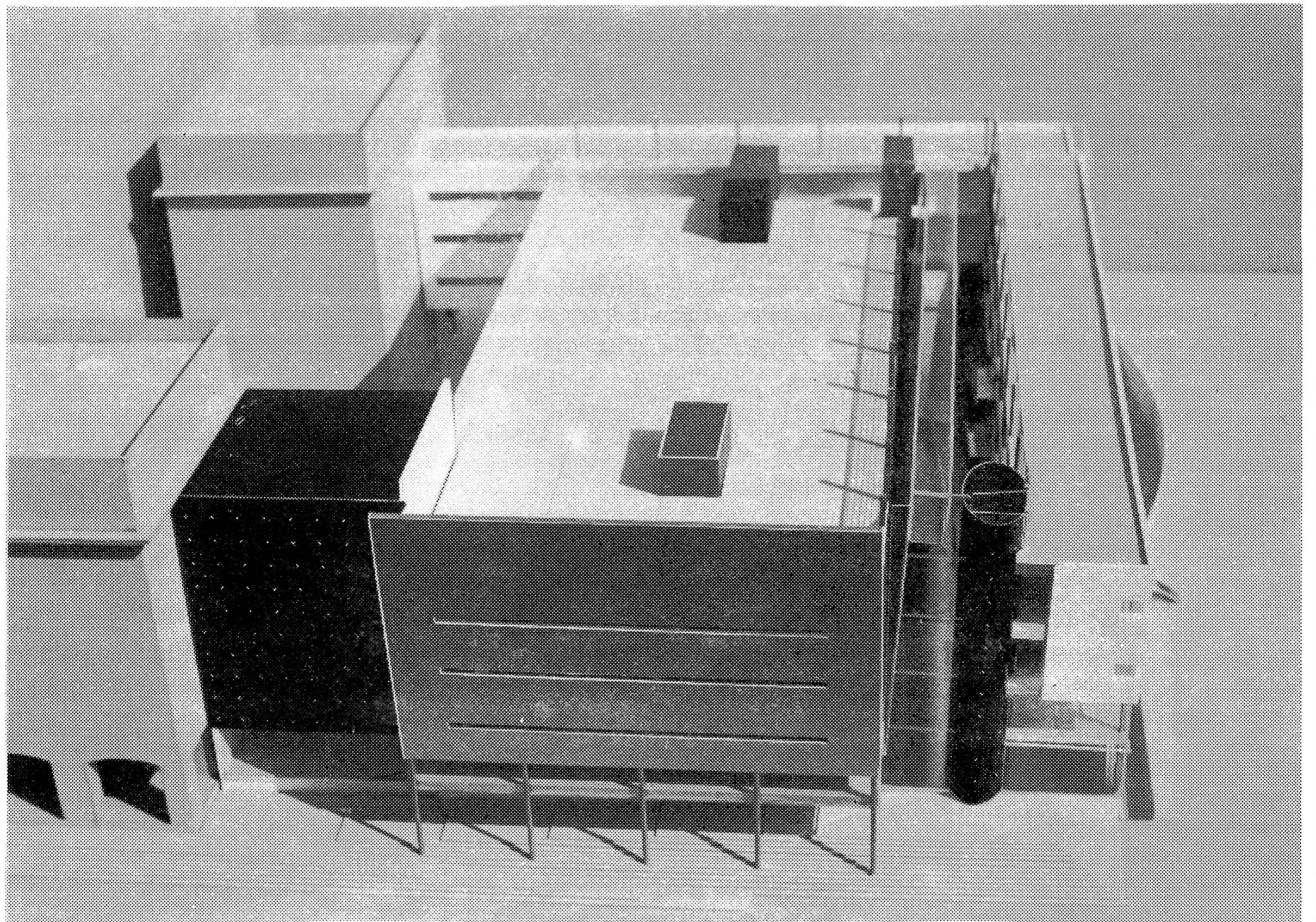
☐ Podróże kształcą (dokończenie) s. 3	☐ Wystawa w CERNie s. 5
☐ Z prac Rady Głównej s. 4	☐ Wczasy '95 - gdzie, za ile s. 5
☐ Wywiad ze stypendystą FNP s. 4	☐ Z wydziałów s. 6 i 7
	☐ Zbrodnia Katyńska s. 6

Przyzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Nr 49

16 - 30 kwietnia 1995

Rozstrzygnięto konkurs architektoniczny

Biblioteka Główna w nowym gmachu

W dniu 3 kwietnia w w Auli PWr. ogłoszono wyniki konkursu architektonicznego na budynek biblioteki PWr. W skład komisji konkursowej, której przewodniczył prof. Wytze Patijn - Królewski Architekt Holandii, profesor Uniwersytetu w Delft, wchodzili: prof. Jerzy Rozpędowski - Główny Architekt Wrocławia, dr Hen-

ryk Szarski - Dyrektor Biblioteki PWr. i dr Stanisław Lose - architekt, Komisarz - Referent.

W obecności uczestników konkursu i gości dr Stanisław Lose odczytał protokół Komisji Konkursowej i otworzył zakodowane koperty autorskie.

Zespół, który uzyskał **I miejsce** składa się z czterech osób z Wydziału Architektury PWr. Dwaj współautorzy: dr inż. arch. Janusz Frydecki i dr inż. arch. Ryszard Włosowicz to doświadczeni projektanci, którzy uczestniczyli już w analogicznym konkursie w 1987 r., kiedy to uzyskali wyróżnienie. Główną rolę odegrali jednak ich młodzi koledzy: mgr inż. arch. Zenon Marciniak i mgr inż. arch. Marek Lamber pracujący w Zespole Podstaw Projektowania Architektonicznego. Obaj mają już za sobą nagrody i wyróżnienia architektoniczne.

cd na str. 7

R O Z M A I T O Ś C I

"NAUKA WROCLAWSKA"

Otrzymaliśmy dwa kolejne (2 i 3) numery "Nauki wrocławskiej" – Biuletynu Informacyjnego Oddziału PAN we Wrocławiu. W numerze lutowym przedstawiono Instytut Górnictwa Odkrywkowego "POLTEGOR" i 2 wrocławskich uczonych: prof. Jana Łopuszańskiego i prof. Kazimierza Urbanika, który właśnie obchodził swój jubileusz 65-lecia. Można tu też znaleźć informacje o Centrum im. Hugona Steinhausa i o pracach prezydium PAN. Wywiad z prof. Marianem Piekarskim dotyczy działalności WTN. Czytelnicy znajdą tu też teksty dotyczące przeszczepów szpiku kostnego oraz krystalografii, a także informacje bieżące.

Numer marcowy prezentuje Międzynarodowe Laboratorium Silnych Pól Magnetycznych i Niskich Temperatur we Wrocławiu, sylwetki wybitnego naukowca i zasłużonego rektora Uniwersytetu Wrocławskiego prof. Alfreda Jahna oraz prof. Tadeusza Garbulińskiego, informacje o Polskim Towarzystwie Badań Radiacyjnych i o technologiach dla optoelektroniki i techniki mikrofalowej. Są tu też informacje o pracach prezydium PAN i o wydarzeniach bieżących.

OBCHODY ROCZNICY

W związku z tradycją upamiętniania miejsc martyrologii Polaków deportowanych przez hitlerowców na roboty przymusowe do Wrocławia w czasie II Wojny Światowej, Klub Ludzi ze Znakiem "P" zaprasza do udziału w składaniu kwiatów pod tablicą pamiątkową przy moście Szczytnickim w dniu 24 kwietnia 1995 r. (poniedziałek) o godzinie 12.30.

Klub zaprasza również na uroczystość 50-lecia zdobycia Wrocławia, która odbędzie się 6 maja o godz. 15.00 w byłym obozie pracy na Sołtysowicach, Al. Poprzeczna 37 (naprzeciw Cukrowni Wrocław). Dojazd autobusami MPK do skrzyżowania ul. A. Bruecknera i Bolesława Krzywoustego: linii 111, 131, 141 z pl. Grunwaldzkiego i linii 102, 104, 105, 130 z pl. Kromera.

STYPENDIA ZAGRANICZNE DLA MŁODYCH DOKTORÓW

Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej przyjmuje wnioski o przyznanie stypendium na pobyt za granicą w celu prowadzenia badań naukowych. Stypendia będą przyznawane w drodze konkursu.

• O stypendia mogą ubiegać się naukowcy, którzy nie przekroczyli 35 roku życia, posiadają stopień doktora i zatrudnieni są w szkole wyższej, placówce naukowej PAN lub jednostce badawczo - rozwojowej.

• Stypendium może być przyznane na okres od 6 do 12 miesięcy na pobyt w

jednym lub - w uzasadnionych przypadkach - w większej liczbie zagranicznych ośrodków naukowych.

• Stypendium obejmuje koszty podróży i pobytu za granicą.

• Szczegółowy regulamin stypendium i formularz wniosku stypendialnego można otrzymać w Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej lub drogą pocztową. Informacje te są też dostępne w Internecie pod adresem: <http://www.icm.edu.pl/fnp>.

• Do wniosku należy dołączyć:

• list od instytucji zagranicznej, w której kandydat zamierza prowadzić prace badawcze, wyrażający zgodę na przyjęcie kandydata;

• zgodę instytucji zatrudniającej kandydata;

• kopię dyplomu doktorskiego.

• Fundacja dokonuje wyboru stypendystów na podstawie przedstawionego planu pracy za granicą, dorobku naukowego kandydata, informacji o zagranicznym ośrodku naukowym wybranym przez kandydata.

• Wniosek i załączniki należy nadesłać do Biura Fundacji w 2 egzemplarzach.

• Konkurs ma charakter ciągły. Posiedzenia komisji kwalifikacyjnej odbywać się będą dwa razy w roku. W roku 1995 terminy składania wniosków upływają 30 maja i 30 października.

Adres Fundacji:

ul. Wspólna 1/3, 00-921 Warszawa 53, tel. 6219673; 6284071 w. 627

rys. K. Kempa

– Dorobek mam, ale kto mi pożyczyc buty i portki?

WAŻNE! WAŻNE! WAŻNE!

W sprawie organizacji pracy w maju 1995 roku JM Rektor wystosował pismo okólnie 8/95. Przedstawiamy jego treść.

Informuję, że dzień 2 maja (wtorek) jest dniem wolnym od pracy, natomiast dzień 6 maja (sobota) jest dniem pracy dla wszystkich jednostek organizacyjnych Politechniki Wrocławskiej.

Nauczyciele akademicy regulują swoją pracę w okresie 2 – 6 maja zgodnie z istniejącymi ustaleniami, wynikającymi z obowiązków naukowych i organizacyjnych oraz harmonogramem zajęć dydaktycznych.

!-! prof. Andrzej Wiszniewski

BIURO PRAWNE OPSS WE WROCLAWIU

Ogólnopolskie Porozumienie Samorządów Studenckich otworzyło swoje biuro w Warszawie przy ulicy Podwale 5. Telefonu na razie brak.

Jest natomiast telefon w otwartym we Wrocławiu przy ul. Szewskiej 19/21 Biurze Prawnym OPSS. Zainteresowani z całej Polski mogą dzwonić pod numer 071 315 13.

ILE ZAPŁACIMY ZA KOLONIE I WCZASY NASZYCH DZIECI**Załącznik**

do regulaminu przyznawania świadczeń z funduszu socjalnego dla dzieci i młodzieży.

Zespół ds. Dzieci i Młodzieży Przedstawicielstwa Pracowniczego Politechniki Wrocławskiej ustalił wysokość odpłatności za wypoczynek dzieci i młodzieży na koloniach i obozach w 1995 r.:

1. Wypoczynek 14-dniowy (obozy, zimowisko) - ulgowe 35% *
2. Wypoczynek 21-dniowy (kolonie):
 - 2.1. W Międzyzdrojach - ulgowe 50% *
 - 2.2. W Zapaście - ulgowe 40% *
3. Wypoczynek 14-dniowy (obóz we Włoszech) - ulgowe 50% * (cena 14-dniowego pobytu we Włoszech jest zbliżona do ceny 21-dniowego odpoczynku w kraju)
4. Wypoczynek 18-dniowy (obóz żeglarski w Niesulicach) - ulgowe 40% *
5. Dofinansowanie do koloni zdrowotnych, kolonii i obozów obcych:
 - 5.1. Obozy 14-dniowe - maksymalną cenę pełnopłatnego skierowania ustala się na 400,- zł.
 - 5.2. Kolonie 21-dniowe - maksymalną cenę pełnopłatnego skierowania ustala się na 530,- zł.

Dofinansowanie do wypoczynku wymienionego w pkt 5. będzie się naliczało odliczając od pełnej ceny skierowania (nie wyższej niż wymienione w punktach 5.1 i 5.2) wykupionego poza PWR :

- a) 35% ** - obozy 14-dniowe,
- b) 40% ** - kolonie 21-dniowe .

Różnica stanowi dofinansowanie.

Zgodnie z obowiązującym regulaminem przyznawania świadczeń z ZFŚS dla dzieci i młodzieży, Zespół ds. DiMPP PWR może na wniosek osoby uprawnionej:

1. Rozłożyć opłatę na (maksymalnie 3) raty,
2. W uzasadnionych przypadkach obniżyć opłatę za zorganizowany wypoczynek dziecka lub z niej całkowicie zwolnić.

* - procent średniego dochodu brutto na osobę w rodzinie, liczonego na podstawie zarobków w 1994 r., nie więcej jednak niż 90 i nie mniej niż 10 procent ceny skierowania pełnopłatnego.

** - procent średniego dochodu brutto na osobę w rodzinie, liczonego na podstawie zarobków w 1994 r.

Podróże kształcą

Ludwik Komorowski

(c.d.)

Porównywanie dorobku akademickiego studentów przychodzących z innych instytucji jest dokonywane za pomocą systemu zwanego CATS (Credit Accumulation and Transfer System). W Szkocji system ten zwie się SCOTCATS, tam też zapytano, czy jesteśmy gotowi zorganizować POLCATS... System ten stworzono nie tylko z myślą o wędrujących studentach, lecz przede wszystkim dla "późnych" studentów - osób zdobywających stopień po okresie pracy zawodowej. System umożliwia wymiarną ocenę umiejętności zdobytych poza uczelnią i zaliczenia tego dorobku w formie punktów kredytowych zamiast innych zajęć przewidzianych przez odpowiedni program studiów. Stanowi to zachętę do powrotu na uczelnię lub przyciąga osoby, który nigdy tam nie gościli. Studiuja krótko, lecz płacą... System polega na organizacji programu studiów jako kombinacji jednostek o równej wartości punktowej w ilości 8 rocznie (4 na semestr). Każdy rok wnosi ekwiwalent 120 punktów. Zaliczeniu podlega wyłącznie cała jednostka, zaliczenie odpowiedniej liczby i jakości jednostek prowadzi do stopnia. System jest obudowany pomocniczym systemem obsługi komputerowej i głęboką filozofią, jednak po wnikliwej analizie okazuje się, że decyzje w każdej nietypowej sprawie i tak podejmowane są indywidualnie. Nadzór nad poziomem studiów sprawuje komisja wyznaczona dla danego stopnia oraz jej kierownik odpowiedzialny w departamencie za organizację i planowanie zajęć. Oryginalnie rozwiązano system oceny poziomu kształcenia: na egzaminy końcowe, a niekiedy i na semestralne zapraszany jest (obowiązkowo) egzaminator z innej uczelni. Na zakończenie egzaminów przedstawia opinię, której wnioski są dla departamentu wiążące.

Analiza gospodarki finansowej uczelni brytyjskich oraz ich sytuacji materialnej dostarcza bardzo interesujących wniosków. Analiza taka jest możliwa na podstawie Annual Reports. Jest to znakomicie wydawana broszura podająca syntetyczny opis ważnych wydarzeń oraz całości gospodarki finansowej uczelni za rok akademicki. Wiedząc, że publikowanie takiej broszury jest obowiązkiem każdej uczelni, wszędzie o nią pytaliśmy. Nigdzie nie odmówiono nam ani materiału, ani komentarza. Oto garść informacji wyjętych z Annual Reports kilku bardzo zróżnicowanych uczelni (vide supra):

Liczba	studentów	nauczycieli	inżynieryjno-technicznych	naukowo-badawczych	administracji	innych	razem kadry
Imperial College	7 049	675	921	840	546	503	3 483
U. Bristol	10 209	905	600	711	991	597	3 804
U. Kingston	12 941	431	182	22	688	-	1 323
U. Greenwich	17 381	583	126	69	601	298	1 677

Misja i poziom każdej instytucji jest jawnie widoczna w powyższej statystyce. Uniwersytet w Bristolu jest porównywalny z Politechniką Wrocławską. Imperial College koncentruje się na pracy naukowo-badawczej, z wyników której słynie, Kingston i Greenwich po prostu uczą studentów. Zastanawiający jest różny stosunek liczbowy studentów do nauczycieli: 10 - 11 w przypadku uczelni tradycyjnych prowadzących prace badawcze, 30 (!) dla byłych politechnik, gdzie prace badawcze stanowią margines. Wnioski te potwierdza analiza finansów:

Źródło funduszy [%]	Dotacja	Oplaty	Kontrakty badawcze	Inne
Imperial College	35,90	17,20	31,40	15,50
U. Bristol	32,10	21,00	21,80	25,10
U. Kingston	34,40	41,10	2,40	22,10
U. Greenwich	42,30	33,80	- ?	23,90

W tej tabeli "dotacja" oznacza fundusze rządowe przekazywane za pośrednictwem gmin na potrzeby kształcenia studentów, "opłaty" - fun-

duże wpłacane przez samych studentów nieuprawnionych do dotacji, "kontrakty" to fundusze na prace naukowo-badawcze i konsultingowe. W pozycji "inne" zawarte są dochody z działalności finansowej (lokaty), gospodarczej oraz darowizny. Powyższe zestawienie nie pozostawia wątpliwości, że dobrym miernikiem poziomu uczelni w warunkach brytyjskich jest udział w ogólnym budżecie funduszy z kontraktów na prace badawcze.

Jeszcze jedna pouczająca statystyka, tym razem dotycząca wydatków:

Wydatki [%]	Departamen.	Ogólnodydakt.	Prace badaw.	Admin.	Utr. bud.	Inne
Imperial College	32,70	5,50	28,50	5,20	12,10	16,1
U. Bristol	42,20	6,20	18,20	3,80	8,80	20,8
U. Kingston	44,50	6,70	2,70	8,10	11,90	26,1
U. Greenwich	44,80	5,50	3,70		15,40	19,5

Wydatki opisane jako "departamenty" oznaczają dotację dla jednostek odpowiadających naszym instytutom na wykonanie ich funkcji dydaktycznych. (W Kingston i Greenwich departamenty praktycznie nie prowadzą innej działalności; w Greenwich noszą nawet konsekwentną nazwę "schools").

Departamenty stanowiące "cost units" prowadzą własne rozliczenia, ich budżet pochodzi z dotacji jednostki wyższej odpowiadającej naszemu wydziałowi (faculty), która na ogół prowadzi skomplikowany system rozliczeń przepływów studentów pomiędzy departamentami i wydziałami. W tej dziedzinie brak jednolitych rozwiązań, jednak podział ról jest powszechny i klarowny: departamenty odpowiadają za prowadzenie nauczania, na co otrzymują fundusze dziekana, podobnie jak na inne inwestycje, np. aparaturowe. Koszty tej działalności wynikają z programów studiów tworzonych w departamentach, a zatwierdzanych przez dziekana oraz z liczby studentów, która jest objęta kontrolą podwójną: i dziekana i władz uczelni. Programy inwestycyjne prowadzone są wyłącznie na poziomie całej uczelni: wszędzie oglądaliśmy nowe budynki, laboratoria itp. powstające wraz ze wzrostem liczby studentów.

Na nowych uniwersytetach (politechnikach) powszechny jest trend do wzrostu przez dołączanie innych okolicznych instytucji dydaktycznych o charakterze półwyższym (college) i tworzenie większych organizmów, jednakże z zachowaniem odrębności terytorialnej i specyfiki zawodowej

przyłączanych partnerów. Dołączenie do uniwersytetu uwalnia te szkoły od szczegółowego nadzoru administracji rządowej oraz za cenę niewielkich zmian podnosi ich status. Spójność terytorialna niewiele tu znaczy - Uniwersytet Greenwich posiada 8 kampusów oddalonych do 50 mil od siebie.

Jaki morał z tego wynika? Zapewne każdy wyciągnie inne wnioski. W kontekście głośniejszej ostatnio w Polsce dyskusji o szkołach inżynierskich zauważę, że szkoły takie (Kingston, Greenwich) rozwinięte w Wielkiej Brytanii w latach 60-ch potrzebowały 30 lat, by dojrzeć do akademickiej samodzielności, jednak do dziś nie włączyły się szerzej w działalność badawczą. Wysoki poziom studiów reprezentują te uczelnie (Imperial College, Bristol), które zachowując racjonalne proporcje między kadrami nauczającą, a liczbą studentów aktywnie popierają działalność naukowo-badawczą. Na przykładzie czterech opisanych uczelni widać dylematy polityki edukacyjnej: masowe i oszczędne kształcenie dostarcza innego produktu niż tradycyjne instytucje akademickie, opisuje go jednak tą samą nazwą, czyli nadawanym stopniem: Bachelor, Master czy Doctor. Antagonizny między takimi uczelniami (powszechne w wielkiej Brytanii) noszą wszelkie znamiona konkurencji gospodarczej. Jak na tym wychodzi brytyjska gospodarka, do której trafiają tak różni absolwenci? Tego nie udało się stwierdzić w okresie tygodniowej podróży, a plotek obiecałem nie powtarzać. □

Z prac Rady Głównej

Posiedzenie plenarne Rady Głównej w dniu 23 marca br. poprzedziło, jak zwykle, zebranie Prezydium oraz spotkania komisji i sekcji.

- Przewodniczący RG, prof. Jerzy Osowski relacjonując prace Prezydium, omówił wyniki narady premiera i ministra MEN z rektorami, która odbyła się w dniu 16 marca br. w Warszawie oraz odczytał oświadczenie Prezydium RG w sprawie obsady stanowiska przewodniczącego KBN wg klucza partyjnego. Prezydium RG wystąpi też do przewodniczącego KBN, prof. Aleksandra Łuczaka w sprawie pomysłu włączenia KBN do struktur mającego powstać Ministerstwa Gospodarki (jest przeciw). Członkowie RG zostali ponadto poinformowani o Konferencji Rektorów Uniwersytetów w Gdańsku, o protestach studenckich w Krakowie, spotkaniu rektorów szkół niepaństwowych itp.

- Dyskusję nad projektem stanowiska RG wobec podstawowych problemów edukacji narodowej, które przygotował prof. Andrzej Pelczar z UJ, przeniesiono na kolejne, kwietniowe posiedzenie RG.

- Zaopiniowano zmiany ustawy o utworzeniu KBN oraz zmiany w założeniach dotyczących Polskiej Akademii Nauk.

- Dyskusja nad projektem raportu o podziale środków na badania naukowe i szkolnictwo wyższe w latach 1993 i 1994, opracowanego przez prof. Bogdana Fechnera z UAM, ujawniła dysproporcje w ich podziale między JBR-y, placówki PAN i szkoły wyższe. JBR-y uzyskały o 28%, a placówki PAN o 8% wyższe dotacje w przeliczeniu na jednego pracownika naukowego niż szkolnictwo wyższe. Biorąc pod uwagę wszystkie formy dotacji budżetowych, w tym także granty i projekty celowe, JBR-y uzyskują o 70%, a placówki PAN o 48% wyższe środki niż szkoły wyższe. Środki na jednego profesora są 2,8 raza w JBR-ach i 1,5 raza w placówkach PAN wyższe niż w uczelniach. Dotacje na inwestycje kierowane do JBR-ów są dwukrotnie, a do placówek PAN 3,5-krotnie wyższe niż do szkół wyższych. Przy tym 80% potencjału naukowego skupione jest w uczelniach, 7% w placówkach PAN i 13% w JBR-ach. Podobne proporcje są w promocjach doktorskich i habilitacyjnych (89% - uczelnie, 7% - placówki PAN, 4% - JBR-y), grantach indywidualnych (65% - uczelnie, 14% - placówki PAN, 21% - JBR-y). Rada Główna podjęła oświadczenie w tej sprawie.

- RG jednomyślnie przyjęła stanowisko, opracowane przez Komisję Ekonomiczną, w sprawie wyjaśnień Ministerstwa Finansów (odpowiedź pani Chojny-Duch).

- Odłożono na następne posiedzenie zaopiniowanie projektu zarządzenia MEN w sprawie określania specjalności, w których na stanowisku prof. nadzw. można zatrudnić osobę bez tytułu naukowego bądź stopnia naukowego dr. hab.

- Zaakceptowano rozporządzenia Ministra Pracy i Spraw Socjalnych.

- Omówiono stan prac na temat systemu oceny jakości kształcenia w szkołach wyższych (w zakresie fizyki prace zakończono, w zakresie kierunku lekarskiego trwa zbieranie materiałów). Planuje się zbadanie kolejnych kierunków (socjologia, elektrotechnika, finanse i bankowość, ogrodnictwo).

- Zaopiniowano wnioski o utworzenie uczelni niepaństwowych (w tym pozytywnie Wyższą Szkołę Zarządzania i Finansów we Wrocławiu - studia dzienne, wieczorowe i zaoczne w zakresie zarządzania i marketingu na poziomie licencjata, obsada z AE, 0,5 mld st. zł na uruchomienie) oraz wnioski i zażalenia w sprawie uruchomienia kierunków studiów i nadawania uprawnień do nadawania stopni naukowych (m.in. odrzucono wniosek o nadawanie stopnia dr. nauk tech. w dyscyplinie automatyka i robotyka dla Wydziału Elektrycznego Politechniki Gdańskiej).

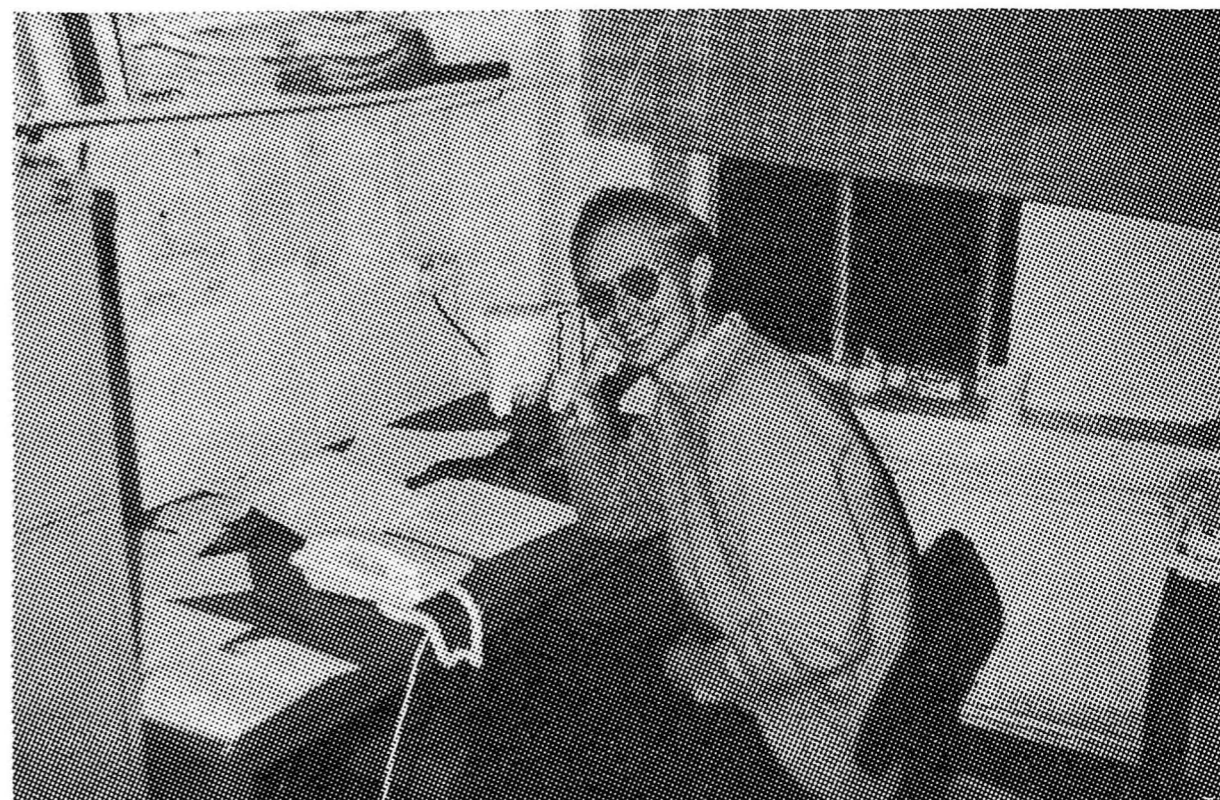
- Prof. Andrzej Szymacha z UW podniósł kwestię sposobu organizacji powołanej przez PAN Wyższej Szkoły Nauk Ścisłych (poziom Szkoły jest bardzo wysoki, ale są zastrzeżenia formalne).

/mr/

(Na podstawie relacji dr Ludomira Jankowskiego.)

Młody zdolny stypendysta

Donosiliśmy, że wśród 101 młodych pracowników nauki, którzy w marcu otrzymali roczne stypendia Funduszu na Rzecz Nauki Polskiej jest dwóch pracowników Politechniki Wrocławskiej. Jednym z nich jest pan **dr Adam Grzegorz Polak** z Instytutu Metrologii Elektrycznej. Pochodzi z Blachowni k. Częstochowy, urodził się 22 grudnia 1964 r.

- **Co sprawiło, że zdecydował się Pan na studia na Politechnice Wrocławskiej?**

- Studia na inżynierii biomedycznej (WPPT) wybrałem z informatora PWr., głównie ze względu na ich interdyscyplinarność: nastawione były na konstrukcję aparatury biomedycznej, obejmowały zagadnienia medyczne, elektroniczne, techniczne. Rzeczywiście okazały się interesujące, choć wielu ludziom było potem trudno znaleźć sobie właściwe pole działania.

- **Jak znalazł się pan w Instytucie Metrologii Elektrycznej?**

- Otrzymałem dyplom z wyróżnieniem, co umożliwiło mi podjęcie studiów doktoranckich.

- **Czego dotyczyła Pańska praca magisterska?**

- Była zatytułowana "Automatyzacja pomiarów ciśnienia tętniczego krwi i pulsu". Przedstawiłem tam projekt miernika ciśnienia współpracującego z komputerem.

- **Czy te problemy były też tematem dalszej pracy?**

- Zająłem się wspomaganiami diagnostyki układu oddechowego prowadzonej w oparciu o nieinwazyjne pomiary. Moim opiekunem naukowym, a następnie promotorem został prof. Janusz Mroczyński. Bardzo sobie cenię panujące w jego zespole warunki współpracy, a szczególnie relację mistrz uczeń, jaką stworzył profesor Mroczyński. Wokół niego skupia się grono osób zajmujących się metodologią pomiarów w oparciu o modelowanie fizyko - matematyczne. Prace dotyczą tak różnych problemów, jak właściwości ośrodków dyspersyjnych, ośrodków dwufazowych i funkcjonowania układu oddechowego. Tematem mojej pracy doktorskiej była metrologiczna ocena nateżonego wydechu w pomiarach wybranych parametrów układu oddechowego. Praca zawierała model teoretyczny i wyniki badań symulacyjnych, które potwierdziły jego adekwatność. Zaproponowałem też nowe metody pomiaru.

- **Na czym oparł Pan swoje modele?**

- Na przełomie 1993 i 94 roku skorzystałem z możliwości wyjazdu na 3-miesięczne stypendium do City University w Londynie. Tę możliwość pracy stworzył mi profesor E.R. Carson, długoletni przewodniczący sekcji pomiarów w medycynie międzynarodowej organizacji metrologów IM-EKO. Podczas swego pobytu w naszym instytucie był obecny na seminarium, które wygłaszałem po angielsku. Ułatwił mi on uzyskanie stypendium w "Centre for Measurement and Information in Medicine" działającym przy londyńskim City University, gdyż dał mi list polecający do British Council. Kończyłem wtedy właśnie pracę nad doktoratem i dzięki wyjazdowi uzyskałem dostęp do literatury, której u nas brak, zwłaszcza z lat 80-tych.

Ponadto okazało się, że problematyka, którą się zająłem, budzi zainteresowanie, bo dotąd nie umiano przejść od symulacji do pomiaru, który ja właśnie zaproponowałem. Dzięki temu miałem okazję być w Oxfordzie, w Imperial College i uczestniczyć w konsultacjach. Nawiązałem współpracę z Royal Brompton National Heart and Lung Hospital. Dzięki temu uzyskałem dostęp do baz danych o związkach rejestrowanych krzywych wydechu z diagnozą.

- **Co zamierza Pan dalej?**

- Chcę zakończyć pomiary w oparciu o utworzony model. To zajmie mi rok albo dwa. Dalej trudno mi planować.

- **Gratuluje Panu tego sukcesu i życze dalszych.**

Rozmawiała Maria Kisza

INFORMACJA

n. t.
organizowanej w 1995 r. wystawy
“POLAND at CERN”

CERN – Europejskie Laboratorium Fizyki Cząstek Elementarnych z siedzibą w Genewie jest organizacją naukową utworzoną w 1954 roku z inicjatywy najbardziej rozwiniętych państw Europy Zachodniej, skupiając aktualnie 19 państw europejskich. Polska jest pełnoprawnym członkiem CERN począwszy od 1 lipca 1991 roku.

Statutowym zadaniem CERN jest prowadzenie fundamentalnych badań struktury materii i własności jej podstawowych składników tzn. cząstek elementarnych.

W CERN zatrudnionych jest stale ok. 3000 pracowników etatowych, przy czym działające na pograniczu Francji i Szwajcarii laboratoria CERN goszczą każdego roku dodatkowo ponad 5000 fizyków, matematyków i inżynierów najróżniejszych specjalności, przyjeżdżających z całego świata i uczestniczących w prowadzonych tam eksperymentach. Jedną z form promocji możliwości technologicznych i ofertowych przemysłu krajów członkowskich CERN są tradycyjne, okresowo organizowane w CERN wystawy – prezentacje przemysłowe. Wydarzenia te istotne dla uczestniczących w nich firm, są jednocześnie traktowane prestiżowo przez wystawiające państwa. Są one również bardzo ważne dla CERN. Naukowcy, inżynierowie – konstruktorzy i technologowie z CERN, poznają na miejscu możliwości swoich nowych potencjalnych zleceniobiorców. Polska uzyskała zgodę Dyrekcji CERN na zorganizowanie swojej pierwszej wystawy “Poland at CERN” w terminie 28 listopada – 2 grudnia 1995. Nie bez znaczenia dla konieczności efektywnego wykorzystania szans promocyjnych jakie stwarza możliwość organizacji w roku bieżącym wystawy “Poland at CERN”, pozostaje fakt, że w grudniu 1994 roku Rada CERN, skupiająca przedstawicieli państw członkowskich zatwierdziła program budowy nowego urządzenia badawczego – akceleratora protonów LHC. Akcelerator ten będzie zainstalowany w wybudowanym przez CERN w latach 80-tych podziemnym tunelu kołowym o długości obwodu około 27 km (mieszczącym obecnie największy na świecie akcelerator elektronów i pozytonów). LHC będzie wykorzystywał w trakcie pracy pole magnetyczne wytwarzane przez przeszło 1200 magnesów nadprzewodzących unikalnej konstrukcji, utrzymywanych w temperaturze 1,9 K. Już te dane świadczą o skali przedsięwzięcia. Program budowy samego akceleratora i przygotowanie zestawów bardzo wyrafinowanej aparatury pomiarowej dla nowych eksperymentów fizycznych, będą niewątpliwie jedynymi z największych i najsmielszych inwestycji naukowo-technicznych, realizowanych na świecie na przełomie wieków.

Fundacja Rozwoju Politechniki Wrocławskiej zamierza uczestniczyć w Wystawie, postrzegając ją jako szansę promocji Uczelni i nowoczesnych rozwiązań technicznych powstałych w Politechnice Wrocławskiej. Prosimy zainteresowanych o zgłaszanie propozycji w Biurze Fundacji (D-5, pok. 20, tel. 20-35-54, fax 22-92-92). Mogą one dotyczyć nie tylko produktów o zaawansowanej technologii, ale także opanowanych fragmentów “high-tech”. Zaproszenie kierujemy nie tylko do specjalistów w dziedzinie fizyki cząstek, jako że projekty CERN wymagają interdyscyplinarnej współpracy. Przewidujemy zorganizowanie w maju spotkania dotyczącego uczestnictwa w Wystawie “Poland at CERN” – o terminie powiadomimy zainteresowanych.

Dyrektor FRPWr
dr inż. Marek Kozłowski

Spotkanie w Bibliotece Głównej przedstawicieli bibliotek technicznych Wrocławia.

Największa techniczna biblioteka Dolnego Śląska

W dniu 5 kwietnia br. odbyło się w Bibliotece Głównej spotkanie pracowników bibliotek i ośrodków informacji działających w różnych instytucjach i zakładach przemysłowych Wrocławia z kadrami zarządzającą Biblioteką Główną. Wzięli w nim udział między innymi przedstawiciele takich firm jak: POLTEGOR, WROZAMET, Dolnośląska DOKP, CUPRUM, ARCHIMEDES, a także pracownicy nowych firm prywatnych.

Celem spotkania było:

- poznanie kondycji funkcjonujących w tych firmach bibliotek i ośrodków informacji,
- omówienie aktualnych potrzeb w zakresie informacji naukowo-technicznej oraz korzystania ze zbiorów bibliotecznych,
- zapoznanie uczestników z działalnością Biblioteki Politechniki Wrocławskiej, zwłaszcza z możliwościami, jakie stwarzają bazy danych na dyskach optycznych oraz światowe serwisy informacyjne. Przedstawiona przez Bibliotekę Główną oferta usług spotkała się z dużym zainteresowaniem zebranych. Od wielu już lat Biblioteka naszej Uczelni, jako największa techniczna biblioteka Dolnego Śląska, jest uznawana w środowisku za ważny ośrodek udostępniania zbiorów i rozpowszechniania informacji naukowo-technicznej. Jest to ostatnio tym bardziej widoczne, że szereg bibliotek w biurach projektów i zakładach przemysłowych przestało funkcjonować lub znacznie ograniczyło swą działalność. Podobne spotkania, z korzyścią dla obu stron, powinny się odbywać w przyszłości. Do tego właśnie wszyscy uczestnicy gorąco zachęcali organizatorów.

Łucja Talarczyk-Malcher

Wczasy '95

Zakład Usług Socjalnych PWr przedstawił ofertę wczasów pracowniczych na sezon letni 1995 r.

Przewidziano 7 turnusów 14-dniowych w Ośrodku Wypoczynkowym PWr w **Ustce**: w pawilonie i w domkach campingowych. Cena dla pracownika PWr. zależy od turnusu i lokalizacji i waha się od 133 do 210 zł.

Proponuje się po 4 turnusy w **Chmielnie** (cena 154 zł. za 14-dniowy pobyt z obiadami), **Bachotku** (210 zł. za 14 dni z wyżywieniem), **Szklarskiej Porębie** (189 zł. za 14 dni z wyżywieniem) i **Karpaczu** (196 zł. za 14 dni z wyżywieniem).

Zgłoszenia – wnioski na dofinansowanie do wypoczynku przyjmowane są w Zakładzie Usług Socjalnych (C-9, pok. 418) w godz. 10-14 do 10 maja.

Lista punktacyjna zostanie wywieszona na tablicy ogłoszeń w C-9 i w A-1 16 maja.

Reklamacje w sprawie punktów, pozycji na liście itd będą przyjmowane 17 i 18 maja w pok. 418 C-9 w godz. 10-14.

Publiczny rozdział wczasów odbędzie się 19 maja w sali 301 bud. A-1 o godz. 15.00.

Wykaz osób, które otrzymały dofinansowanie zostanie wywieszony 23 maja na tablicach ogłoszeń.

Zwracamy uwagę, że ceny skierowań uwzględniają 30-procentowy udział Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w wypoczynku pracowników Politechniki Wrocławskiej i ich rodzin w ośrodkach własnych.

Pracownicy i ich rodziny są zwolnieni z podatku VAT za usługi świadczone przez ośrodki Uczelni.

W ośrodkach Uczelni pozostaje pewna ilość miejsc nie zamówionych przez Przedstawicielstwo Pracownicze i pozostających w dyspozycji kierowników ośrodków. Informacje o tych miejscach można otrzymać bezpośrednio u kierowników ośrodków lub w Zakładzie Usług Socjalnych. Ceny tych skierowań są o 30% wyższe od cen podanych w ogłoszeniu.

NA WYDZIAŁACH**INFORMATYKA I ZARZĄDZANIE**

21.03.95 r. odbyło się posiedzenie Rady Wydziału.

1. Rada Wydziału przyjęła wniosek o powołanie Wydziałowego Zakładu Systemów Informacyjnych i zaaprobowała powierzenie stanowiska kierownika Zakładowi panu **prof. dr hab. Czesławowi Daniłowiczowi**. Zakład ten od 1972 roku prowadzi specjalizację Systemy Informacji Naukowo - Technicznej na kierunku Informatyka. Do 1995 r. włączony był on organizacyjnie w strukturę Biblioteki Głównej.
2. Przedyskutowano strukturę programów studiów na kierunkach: Informatyka oraz Zarządzanie i Marketing w kontekście planowanych zmian w sposobie finansowania działalności dydaktycznej.
3. Przyjęto opracowany przez Dziekana tryb przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich.
4. Przyjęto sprawozdanie Dziekana Wydziału z wykonania budżetu za 1994 rok.

*Prodziekan
dr inż. Zdzisław Szalbiarz*

CHEMIA

Rozstrzygnięty został konkurs w ramach tegorocznego programu "BITECH" (aparatura do badań w zakresie biotechnologii stosowanej) Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej. Na konkurs wpłynęło ponad 100 wniosków na ogólną kwotę przewyższającą 22 miliony zł, co wielokrotnie przekraczało środki na ten cel desygnowane.

Grant w wysokości 434.134 zł przyznano panu **prof. dr hab. inż. Andrzejowi Noworycie**, z przeznaczeniem na bioreaktor z systemami separacji membranowej.

Informację o powyższych faktach wraz z gratulacjami na ręce prof. A. Noworyty do Zakładu Inżynierii Bioprocessorowej Instytutu Inżynierii Chemicznej i Urządzeń Ciepłych PWr skierował w piśmie z dnia 31 marca osobiście prezes Fundacji prof. dr hab. inż. Maciej W. Grabski.

ELEKTRYCZNY

W dn. 10.04. 1995 odbyło się posiedzenie Rady Wydziału Elektrycznego.

Rozpoczęło się od wspomnienia o zmarłym dr inż. Stefanie Vrabtzu. Jego sylwetkę przypomniał dyrektor I-7, prof. J. Juchniewicz. Zgromadzeni uczcili pamięć Zmarłego minutą ciszy.

Wyznaczono recenzentów rozprawy doktorskiej mgr inż. Jacka Rezmera, powołano komisję egzaminacyjną i wybrano tematy egzaminów.

Prof. H. Markiewicz, przewodniczący Komisji ds. Rozwoju Kadry referował wniosek I-7 o ogłoszenie konkursu na sta-

cd na str. 7

Rodziny ofiar są wśród nas**ZBRODNI
KATYŃSKA**

O tej tragedii mówi się ostatnio bardzo dużo w środkach masowego przekazu, w związku z jej 55-tą rocznicą. Dzieje się tak w wyniku wieloletniego milczenia na ten tak bolesny dla Polaków temat, zakłamywany przez sprawców i jednocześnie wyciszany, jako bardzo "niewygodny", przez kraje zachodnie. Rodziny pomordowanych w ZSRR polskich jeńców wojennych utworzyły Sto-

warzyszenie "Rodzina Katyńska", a inicjatorką założenia już w 1989 roku komórki tej organizacji na naszej uczelni, w której pracuje kilkunastu jej członków, była pracowniczka biblioteki głównej Pani Krystyna Borowska-Syposz, od niedawna Prezes Sto-

warzyszenia Dolnośląskiej Rodziny Katyńskiej. Jednym z głównych celów Rodziny Katyńskiej jest głoszenie pełnej prawdy o tej tragedii, nadrabianie niejako zaległości wieloletniego, dezinformacyjnego milczenia, oddając przez to hołd pamięci niewinnie pomordowanym. Głównym motywem zbrodni NKWD było dążenie do likwidacji elity intelektualnej przedwojennej Polski, której znaczną część stanowili polscy oficerowie sowieckich obozów jenieckich. Znajdowało się w nich 45% kadry oficerskiej Wojska Polskiego, a wśród oficerów rezerwy, ok. 100 profesorów i wykładowców wyższych uczelni, 800 lekarzy, kilkuset prawników, kilkuset inżynierów różnych specjalności, wielu nauczycieli, ekonomistów, wysokich urzędników administracji państwowej, dziennikarzy, artystów i in.. Aby uporządkować rozproszone w massmediach i nie zawsze ścisłe informacje na ten temat, przypominamy poniżej bardzo skrócony przebieg wydarzeń, który doprowadził do tej tragedii.

17 września 1939 roku wojska sowieckie przekroczyły bez wypowiedzenia wojny wschodnią granicę Polski zadając śmiertelny cios walczącej z niemieckim najeźdźcą armii polskiej. Do niewoli sowieckiej dostało się wówczas ok 130 tys. jeńców wojennych. Po zwolnieniu w jesieni 1939 r. z tej liczby ok. 90 tys. podchorążych, podoficerów i szeregowców utworzono 3 obozy jenieckie na terenie europejskiej części ZSRR: w Kozielsku i Ostaszkowie w Rosji i w Starobielsku na Ukrainie, w których znalazło się ok. 15 tys. osób, w tym 1 admirał, 12 generałów, ok. 8,5 tys. oficerów zawodowych i rezerwy różnych stopni oraz ok. 6,5 tys. funkcjonariuszy policji i służby ochrony pogra-

nicza. Pozostali, z ogólnej liczby jeńców, t.zn. ok. 25 tys. osób zostali rozproszeni w różnych obozach karnych, obozach pracy i więzieniach. Wbrew przyjętym międzynarodowym konwencjom, jeńcy polscy zostali oddani pod nadzór policji politycznej - NKWD, zamiast wojska.

W Kozielsku (ok. 4,5 tys osób) i Starobielsku (ok. 4 tys) znaleźli się oficerowie i generałowie, w Ostaszkowie (ok. 6,5 tys) policja i straż graniczna. Do początku kwietnia 1940 roku z obozów tych napływała korespondencja, która raptownie się urwała i rodziny jeńców przestały otrzymywać od nich jakiegokolwiek wiadomości.

Po wybuchu wojny sowiecko-niemieckiej

Rodziny pomordowanych w ZSRR polskich jeńców wojennych utworzyły Stowarzyszenie "Rodzina Katyńska", a inicjatorką założenia już w 1989 roku komórki tej organizacji na naszej uczelni, w której pracuje kilkunastu jej członków, była pracowniczka biblioteki głównej Pani Krystyna Borowska - Syposz, od niedawna Prezes Stowarzyszenia Dolnośląskiej Rodziny Katyńskiej.

w 1941 r. i zawarciu umowy między rządem londyńskim gen. Sikorskiego a rządem sowieckim, na terenie ZSRR została utworzona armia polska pod dowództwem gen. Andersa. Rozpoczęto poszukiwania ludzi z wymienionych trzech obozów, lecz strona sowiecka

nie potrafiła wyjaśnić co się z nimi stało, dając niejasne, wymijające odpowiedzi.

Na wiosnę 1943 roku rozeszły się wśród miejscowej ludności pogłoski, że w lesie katyńskim pod Smoleńskiem, na terenach zajętych przez wojska hitlerowskie, znajdują się masowe groby polskich oficerów. Dowiedziawszy się o tym władze niemieckie rozpoczęły poszukiwania na tym terenie, w wyniku których ekshumowano 4400 szczątków rozstrzelanych tam i pogrzebanych polskich oficerów. Z dokumentów znalezionych przy zwłokach okazało się, że wszyscy byli jeńcami obozu w Kozielsku oddalonego o ok. 250 km na wschód od miejsca ich spoczynku a datę śmierci ustalono na kwiecień - początek maja 1940 roku, ogłaszając na cały świat, że morderstwa dokonało NKWD. Władze sowieckie nie przyznały się do tej zbrodni zrzucając winę na Niemców. Żadnych informacji o losie jeńców Starobielska i Ostaszkowa nie ujawniono.

Przez pół wieku, do 1989 roku sprawa ta nie była zbyt silnie eksponowana przez wolne kraje, a w Polsce istniał, pilnowany przez cenzurę rządową zakaz publikacji na ten temat. Jeśli mówiło się o Katyniu to z sugestią, że była to zbrodnia dokonana przez hitlerowców. Dopiero w 1989 roku Polska otrzymała od rządu sowieckiego oficjalne informacje o lokalizacji masowych grobów byłych więźniów Starobielska i Ostaszkowa. Jeńców Starobielska (wg list NKWD - 3820 osób) przewożono w kwietniu 1940 roku, ok. 250 km w kierunku zachodnim do Charkowa, tam w kazamatach NKWD zabijano strzałem w tył głowy i grzebano w podcharkowskim lesie w dzielnicy Piatichatki. W tym samym czasie, jeńców Ostaszkowa (wg list NKWD - 6311 osób) przewo-

żono ok. 200 km na wschód, do miasta Kalinin (obecnie Twer). W piwnicach siedziby NKWD mordowano ich, a zwłoki przewożono do lasu w pobliskiej miejscowości Miednoje, gdzie spoczywają w zbiorowych mogiłach.

Rząd Związku Sowieckiego nigdy oficjalnie nie przyznał się do winy. Końcowym aktem tej bezprecedensowej we współczesnej historii wojen zbrodni, dokonanej na jeńcach wojennych, było ujawnienie przez rząd Federacji Rosyjskiej, w jesieni 1992 roku, pisma Komisarza Spraw Wewnętrznych ZSRR L. Berii z 5 marca 1940 roku skierowane do Biura Politycznego Partii z wnioskiem o rozstrzelanie bez sądu wszystkich jeńców z wymienionych trzech obozów (ogółem, wg list NKWD – I4 552.os.) jako "zawziętych wrogów władzy sowieckiej, pełnych nienawiści do ustroju sowieckiego". Wniosek ten został przez Biuro Polityczne zatwierdzony podpisami J. Stalina, K. Woroszyłowa, W. Mołotowa i A. Mikojana, co było wyrokiem śmierci na Polaków więzionych w tych obozach, wykonanym w kwietniu i w pierwszych dniach maja 1940 roku. Wyrok ten objął ponadto 7 305. jeńców więzionych w różnych obozach na Ukrainie i Białorusi, których miejsca straceń i spoczynku prawdopodobnie nigdy nie będą znane. Tym samym, po 52 latach milczenia zostali ujawnieni sprawcy bezprecedensowej zbrodni ludobójstwa – zagłady 21 857 polskich jeńców wojennych – J. Stalin, jego współpracownicy i cały aparat wykonawczy NKWD, a tragedia ta przeszła do historii pod symboliczną nazwą – "Zbrodnia katyńska".

Adam Zaleski

Wystawa "W kręgu Katynia" – parz str. 8

cd ze str. 1

Biblioteka Główna ...

Marek Lamber, absolwent Wydziału Architektury z 1991 r., dostał poprzednio wyróżnienie na prestiżowej imprezie, Międzynarodowym Biennale Architektury Kraków 93.

Zenon Marciniak studia architektoniczne w 1987 r. Jest też absolwentem PWSSP. Uzyskał I nagrodę za projekt hotelu kategorii lux w Łodzi i wykonał duży projekt konkursowy ścisłego centrum Warszawy. Praca ta została zauważona przez jury.

Obaj młodzi architekci wraz z dr inż. arch. Januszem Frydeckim uzyskali na Regionalnym Przeglądzie Architektury nagrodę publiczności za projekt odbudowy Teatru Polskiego. Dr Janusz Frydecki pełni jednocześnie funkcje dyrektora Instytutu Architektury i Urbanistyki i kierownika Zespołu Podstaw Projektowania Architektonicznego. Jest laureatem II nagrody za projekt Akademii Medycznej we Wrocławiu.

Dr inż. arch. Ryszard Włosowicz pracuje w Zakładzie Projektowania Budowli Przemysłowych. Brał m.in. udział w konkursie na bibliotekę mającą się mieścić na Ostrowiu Tumskim.

II miejsce otrzymały ex equo dwa zespoły. Autorami jednej z nich są: mgr inż. arch. Dariusz Dziubiński i dyplomant Wydz. Architektury PWr. Zbigniew Maćków, którzy współpracowali z ze studentami Wydz. Architektury: Mariuszem Korkoszem, Romanem Rutkowskim i Mateuszem Hryniewiczem. Konsultantami projektu byli mgr Jacek Dziubiński (UE Viadrina), mgr Jarosław Stawirej, dr Maria Piłtyczak Majerowicz (UWr), mgr inż. Krystyna Szczepanik (Zakł. Studyjno-Projektowy PWr.), mgr inż. Barbara Besler (Vitroservice-Clima), mgr inż. Jerzy Boneberger i dr inż. Andrzej Nędzi (Wydz. Architektury PWr.)

Drugi nagrodzony zespół to: mgr inż. arch. Edward Lach, mgr inż. arch. Paweł Spychała, mgr inż. arch. Anna Rumińska i mgr inż. arch. Tomasz Głowacki. Współpracownikami zespołu byli: mgr inż. Marcin Pytka, mgr inż. arch. Artur Wójciak.

Po odszyfrowaniu autorów wszystkich prac zabrał głos prof. Wytze Patijn. Podkreślił, że konkurs był trudny ze względu na specyficzną lokalizację (na tyłach budynków D1, D2, chaotycznie zabudowany teren). Wysoko ocenił jakość przedstawionych do konkursu prac. Szczególnie uhonorowany pierwszą nagrodą projekt wyróżnia się bogactwem formy, elegancją i dbałością o element oraz swobodą operowania środkami wyrazu.

Następnie wystąpił JM Rektor PWr. Składając gratulacje nagrodzonym przypomniał długoletnie zabiegi o budowę Biblioteki Politechniki Wrocławskiej. Realizacja projektu będzie zależała od decyzji zewnętrznych, gdyż skala kosztów przekracza lokalne możliwości. Nadzieją każdego kolejnego rektora PWr. jest dokonanie aktu wmurowania kamienia węgielnego Biblioteki.

Kolejny mówca, prof. Jerzy Rozpędowski zwrócił uwagę, że wszystkie zaprezentowane prace, także te nienagrodzone, zawierają ogromny zasób rozwiązań i propozycji, które powinny zaowocować w przyszłości. Spotkanie zakończyło się analizą poszczególnych prac, także przy pomocy makiety rozwiązania dostarczonej przez autorów zwycięskiej pracy.

Zauważono, że jej zaletą jest możliwość rozbudowy: zarówno w górę jak wzdłuż. Zaprojektowany budynek zlokalizowany jest na tyłach budynku D1. Ma wejścia od ul. Janiszewskiego i od mającej powstać Alei Profesorów (na osi Pomnika Profesorów). Długi bok budynku jest wystawiony w kierunku południowym. Od tej strony będą pomieszczenia dla pracowników, gdyż bezpośrednie oświetlenie czytelnicy byłoby niekorzystne. Przewidziano też dwa typy magazynów: tradycyjne i z bezpośrednim dostępem czytelników. Ciekawie rozwiązano ruch pieszy wewnątrz budynku - jest to ważny czynnik we współczesnych rozwiązaniach bibliotek.

Przyłączamy się do życzeń wszystkich mówców, by jak najprędzej udało się doprowadzić do realizacji tego projektu.

(mk)

NA WYDZIAŁACH

cd ze str. 6

nowisko adiunkta w Zakładzie Elektrotechnologii. Wniosek został poparty jednomyślnie. Powołano komisję konkursową w składzie: prof. K. Schoepp, dr B. Mazurek i dr H. Belka.

Jednomyślnie przyjęto wniosek o wszczęcie przewodu doktorskiego mgr inż. Jeremiego Hołowni (WSI Zielona Góra).

W sprawie limitów przyjęć na kierunki dyplomowania na studiach dziennych w roku akad. 1995/96 odbyła się dyskusja, w której prezentowano dwie koncepcje:

a) by na specjalność przyjmować 10 – 15 osób,

b) by wyznaczyć górną granicę – 15 osób, ale nie określać dolnej granicy.

Po dyskusji przyjęto wersję drugą.

Dziekan Wydziału Elektrycznego, prof. B. Synal i przewodnicząca komisji Rady Wydziału prof. T. Orłowska – Kowalska zreferowali stan prac nad nowymi planami studiów dziennych magisterskich i inżynierskich.

Mastere Specialise (M.S.)
en Genie des Systemes Industriels

DWULETNI FRANCUSKIE STUDIUM PODYPLOMOWE ZARZĄDZANIA SYSTEMAMI PRZEMYSŁOWYMI

w Politechnice Wrocławskiej
Wydział Informatyki i Zarządzania

NABÓR

Termin do 17 czerwca 1995!

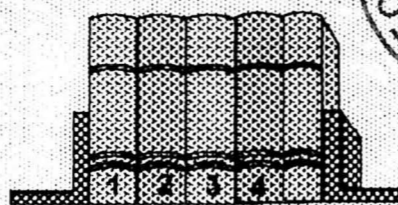
- Kandydatami na studia mogą być absolwenci lub studenci roku dyplomowego studiów magisterskich dowolnego kierunku (preferowani są inżynierowie i ekonomiści). Wymagana jest podstawowa znajomość języka francuskiego.
- Program opracowany w Ecole Centrale Paris jest realizowany przez specjalistów przemysłu europejskiego i profesorów renomowanych uczelni francuskich.
- Studia zasadnicze trwają 2 semestry i są poprzedzone 7-miesięcznym kursem języka francuskiego.
- Absolwenci Studium otrzymują dyplom "Mastere specialise" (M.S.) Ecole Centrale Paris i Lyon oraz Ecole des Mines de Saint Etienne.
- Koszt Studium dzięki dofinansowaniu ze strony francuskiej wynosi ok. 1200 FF (I rok) i 1500 FF (II rok).

Szczegółowe informacje oraz pobieranie i składanie formularzy zgłoszeń na studia:

Szkoła Francuska - Politechnika Wrocławska
Wybrzeże S. Wyspiańskiego 27
Budynek D-5, pok. 20,
tel. 20-22-48 lub fax: 22-92-92.

KSIĄŻKI, które polecamy ...

Biblioteka Ericha von Dänikena

Wolfgang Volkrodt

Było zupełnie inaczej. Inteligentna technika w prehistorii.

Wydawnictwo PROKOP

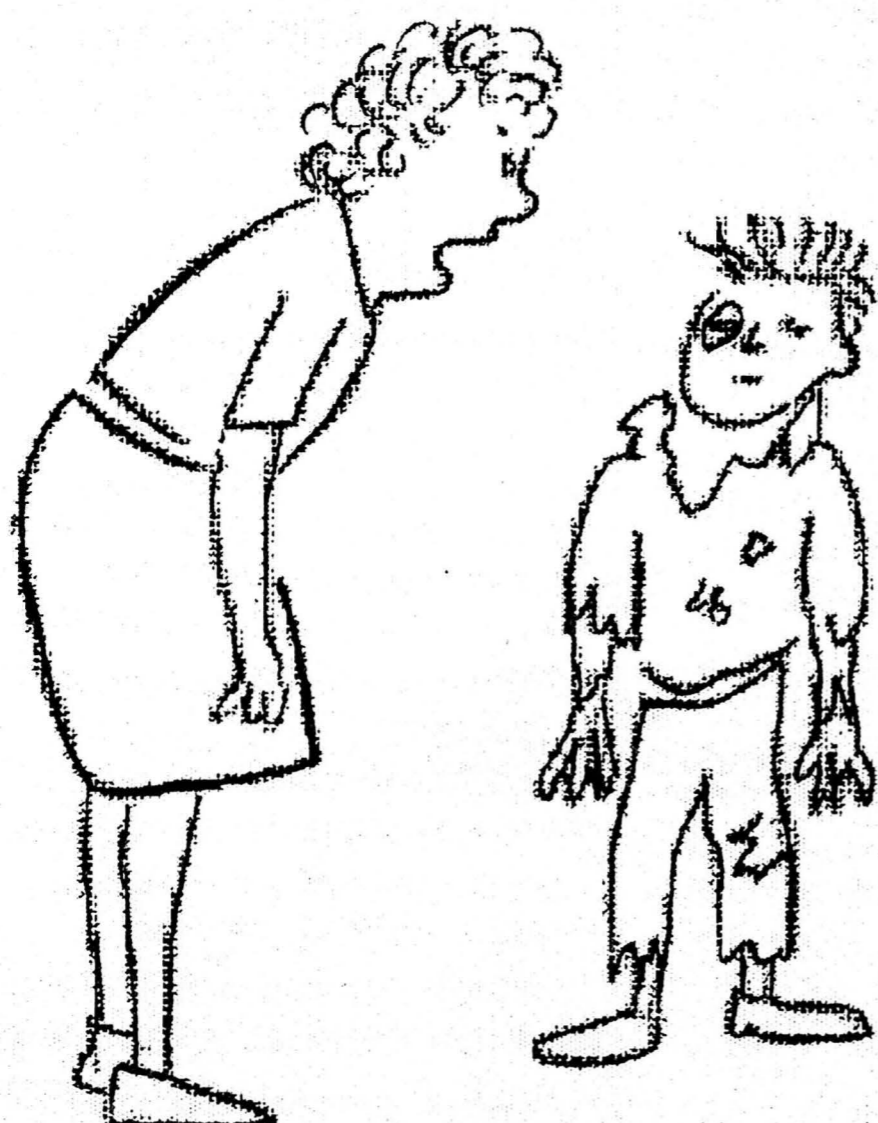
Warszawa 1994

Dr inż. Wolfgang Volkrodt, niemiecki naukowiec i wynalazca przez 30 lat kierował pracami badawczymi koncernu Siemens. Jest autorem około 120 patentów.

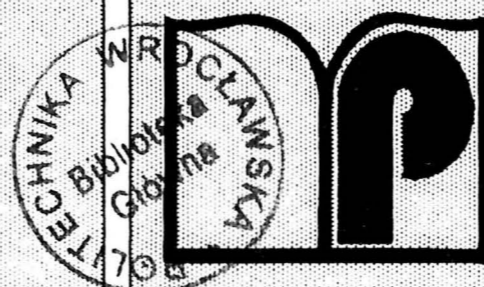
Od dłuższego czasu interesuje się technika, jaką ludzie posługiwali się na ziemi w zamierzchłych czasach. Zainspirowany biblijną Księgą Ezechiela rozpoczął poszukiwania.

Książka przedstawia zadziwiające osiągnięcia techniczne prehistorii: pojazdy powietrzne tajemnicze urządzenia przypisywane dotychczas istotom pozaziemskim - bogom z kosmosu. Według autora było to wszystko dziełem rąk ludzkich. Opisuje on ze szczegółami budowę i działanie pradawnych urządzeń, które dodatkowo miały tę zaletę, że były ekologiczne. ■

W Klubie Pracowniczym Akademii Rolniczej przy ul. Norwida 25 można do końca kwietnia, w godzinach 9 - 15 oglądać wystawę "W kręgu Katynia" zawierającą dokumenty dotyczące sowieckiej zbrodni na polskich oficerach.

- Czy na pewno były to zajęcia z komunikacji społecznej?

Oficyna Wydawnicza
Politechniki Wrocławskiej
zaprasza

Polecamy następujące nowości, które ukazały się nakładem naszego wydawnictwa:

- E. Niemczyk, Pałace starożytnego orientu, cena 8,- zł
- T. Kozaczewski, Wiejskie kościoły parafialne XIII w. na Śląsku (miejscowości A-G), cena 9,- zł
- M. Reut, Człowiek, kultura, edukacja, cena 2,50 zł
- W. Dobrowolski, Z. Krokosz-Krynke, J.W. Mercik, Wskaźniki analizy finansowej firmy (książka z dyskietką), cena 4,- zł
- Mass media w systemie komunikacji społecznej w Polsce, cena 4,- zł
- J. Ziółko, Dokumenty w zarządzaniu inwestycjami, cena 6,- zł
- J. Grajert, Nowoczesne pojazdy komunikacji miejskiej, cena 4,- zł
- B. Reifur, Sztuczna inteligencja w diagnostyce i nadzorowaniu, cena 5,60 zł
- K. Ziemiański, Zastosowanie tworzyw sztucznych w budowie maszyn, cena 6,- zł
- J. Gomółkiewicz, Fizyka ogólna, cena 7,- zł
- A. Radosz, Częstki i pola. Krótki kurs fizyki ogólnej, cena 4,- zł
- J. Nowak, Wstęp do optyki, cena 5,50 zł
- B. Gabryszewska, A. Pszonka, Mechanika cz.I, Statyka, cena 4,40 zł
- W. Michalski, R. Nowicki, Zbiór zagadnień i zadań z teorii pola elektromagnetycznego, cena 7,50 zł
- D. Bem, E. Bilski, I. Dubielewicz, Testowanie sieci komputerowych, cena 7,- zł
- W. Czarczyński, Ciekłokrystaliczne źródła jonów, cena 2,- zł
- Metody i interpretacje badań w geotechnice, praca zbiorowa, cena 10,- zł

Zapraszamy

Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Politechnika Wroclawska

Wybrzeże Wyspiańskiego 27

50 - 370 Wrocław

Redaktor Naczelny: dr inż. Maria Kisza

Redakcja: bud. D-5, pok. 22, tel. 20 22 89

e-mail: PRYZMAT@ite.ite.pwr.wroc.pl

Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej

PWr Nakład 1.500 egz.